

Stage in Ghana maakt veel indruk op leerlingen de Tender

DIEREN – ‘Een onvergetelijke reis’, dat was de trip die vijf leerlingen van de Tender in Dieren maakten naar Ghana. Als stageproject reisde het vijftal met hun begeleiders naar het Afrikaanse land om daar een school op te knappen.

Roy Verhoef en Jurn van Apeldoorn uit Spankeren, Mike Polman uit Rozendaal en Mark Rekswinkel uit Rheden kijken met veel plezier terug op de reis. Samen met Lesley van Dongeren uit Zutphen, die helaas niet bij het gesprek kon zijn, vertrokken zij begin april naar Ghana, het dorpje Ketta om precies te zijn. Hier hebben de jongens, samen met lokale werklieden en hun docenten Teun Teunissen en Ferry de Gier, een basisschool opgeknapt. De plaatselijke Junior School, vergelijkbaar met een Nederlandse basisschool, was in zeer slechte staat. Het dak moest nodig worden vervangen en ook een flinke lik verf was geen overbodige luxe. Er lag dus een schone taak voor het vijftal en hun begeleiders.

Zwaar

De hitte maakte het voor de jongens extra zwaar om te het werk te doen. Toch zijn ze meteen de eerste dag hard aan de slag gegaan, samen met de lokale bevolking, die er soms toch wat andere werkwijzen op nahield. “Er waren barsten in de muren gekomen en die hebben we helemaal uitgebikt”, vertelt Mike. Dit moest helemaal met de hand, want stroom voor pneumatisch gereedschap was er niet. Ook het afvoeren van het puin was hard werken. “Wij gaven de zware brokken door, maar de jongens daar liepen rustig een heel end met zo’n kei”, aldus Mark.

Ook voor docent Teunissen was het een bijzondere werksituatie. “Ze zijn daar niet gewend dat blanken het werk doen. Dus dan liep je daar met een emmer met puin, kwam er meteen iemand naar je toe om die van je over te nemen. Of je ging even wat water drinken, kwam je terug, stond iemand anders met jouw kwast te schilderen.”

Schilderen in Afrika is overigens ook een vak apart. Zo werd de verf met water aangelengd, omdat hij anders niet te smeren is. “Het was daar zo warm, als je voor een tweede keer met je kwast over de verf heen ging, dan had je meteen de tweede laag aangebracht”, aldus Jurn. “Dus roerden ze er veel water doorheen. Met de hand!”

Bekijks

Buiten het werk was er natuurlijk ook tijd om wat van het land te zien en kennis te maken met de bevolking. “Als blanken hadden we veel bekijks”, vertelt Mark. “Maar we zijn wel heel enthousiast ontvangen. Toen we op zondag bij de kerkdienst kwamen, moesten we op het podium vertellen wat we kwamen doen.” Jurn vertelt dat er ook nog dat een groot afscheidsfeest is gegeven toen de vijf weer naar huis gingen. “De mensen waren ontzettend dankbaar dat wij langskwamen.”

De jongens hadden een paar voetballen meegenomen uit Nederland en hebben regelmatig een balletje getrapt met Ghanese leeftijdsgenootjes. Taal speelde daarbij geen rol: “Met handen en voeten kwamen we er wel uit”, vertelt Roy. “En als de één het even niet meer wist, hielpen we elkaar.”

Het bezoek aan het arme Afrikaanse land heeft veel indruk gemaakt op de jongens. “Dat wat je anders alleen op televisie ziet, zie je nu ineens in het echt. Die mensen hebben echt helemaal niets”, vertelt Mark. Hij kan zich nog goed herinneren hoe blij de kinderen in een klein dorpje waren met zoiets simpels als twee tennisballen. “Van te voren had ik me er

eigenlijk niets bij voorgesteld, ik kon er niet zo goed een beeld bij krijgen”, aldus Jorn. “Je ziet vaak van die reclames om één kind te helpen en dan denk je: wat maakt één zo’n kind nou uit? Maar als je er zelf loopt, zie je ineens dat het echt heel veel uitmaakt.” “Die mensen daar wonen echt maar in een klein lemen hutje”, vult Mike aan. De jongens hebben veel geleerd en de reis heeft een diepe indruk achtergelaten. Ze hebben de afspraak gemaakt om over een paar jaar, als ze allemaal achttien zijn, nog eens terug te gaan om te kijken hoe het gaat in het dorp.

Stichting Emefa

De stagereis van de Tender, school voor praktijkonderwijs, was een initiatief van de stichting Emefa, die verschillende projecten in Ghana begeleidt en het voornemen heeft in de toekomst nog veel te betekenen voor Ketta. Namens de stichting zijn Ap Lammers, Michel Swart en Hans Polman mee geweest. Volgens Lammers was het een zeer geslaagd experiment. “De stichting wil zich zeker in blijven zetten in Ketta, het dorp ‘adopteren’ zogezegd.” Hans Polman, opticien in onder andere Velp, is al langer betrokken bij het dorpje. Via zijn winkel verzamelt hij brillen, die in Ghana door een pater bij de juiste persoon terechtkomen. “Ik hoop in de toekomst eens in de twee, drie maanden iemand van mijn personeel naar Ketta te kunnen sturen met een nieuwe lading brillen. Ook wil Emefa een oogkliniek oprichten.”